

Veloplagt, i tilpas psykisk ligevægt, nærmer hvalpen sig den mystiske tøjhund. I overensstemmelse med god hundemaner puffer den så forsigtigt til dens snude og giver den derefter et slik i mundvigen. Dygtigt.

Hundebog. Med vejledning i hvordan man opdrager en hundehvalp.

Vov

Af LEIF BLÆDEL

Jeanette Sams-Dodd: Bogen om hunden. 493 sider, indbundet og med illustrationer. 399 kr. Borgens Forlag.

INGEN bliver fremragende til at afrette hunde uden at have talent for det, men det kan hjælpe meget bare at vide, hvordan man skal bære sig ad – hvis man så ellers bruger den viden.

Det er det ikke alle, der gør. Jeg husker en storartet jæger, en ellers fremragende begavet mand, hvis hund under en jagt, i stedet for at komme, da han kaldte, rendte efter en hare. Da den endelig kom tilbage fra sin udflugt, var han blevet så sur, at han kaldte den til sig og skældte den ud, mens han gav den et par rap. Det gav den med garanti ikke større trang til at lystre, når han kaldte »kom«.

Nogle hundeejere ved måske nok, at det, hvis én hund skal være lydige, er helt fundamentalt, at man ikke giver en ordre uden at kræve den opfyldt. Men mange, som har den viden, opgiver at være konsekvente af dovenskab eller fordi det kan tage tid, at være det.

Det er en af de regler, Jeanette Sams-Dodd understreger med prisværdig klarhed, idet hun påpeger, at hunden i modsat fald lynhurtigt lærer, at den kan tage let på de kommandoer, som kommer.

I det hele taget er det en bog fuld af gode råd om, hvordan man kan gribe tingene an. Stedvis vil man måske finde, at det bliver lovlig langstrakt – som i begyndelsen af et afsnit om, hvilken hvalp af et kuld man skal vælge. Men det er kun i første øjeblik, så opdager man hvor storartet forfatterinden skildrer, hvordan man får

væsentlige oplysninger om hvalpens temperament, ved at iagttage dem med opmærksomhed. Det er uhyre detaljeret og meget spændende. Hun ser først på, hvordan hvalpene reagerer på hendes ankomst. Så tager hun dem ud på et lukket område og sætter sig bare stille og roligt og iagttager, hvordan de agerer indbyrdes og i forhold til den tavse iagttager, siden tager hun dem på skødet en for en og noterer sig deres reaktion. Bagefter går hun tur med dem enkeltvis i ukendt terræn, hun prøver også at sætte dem over for en stor tøjhund – og for hver øvelse skildrer hun de forskellige måder, de reagerer på og drager konklusioner ud fra det – vil hunden blive for selvstændig (og dermed uregerlig), vil den blive en god arbejdshund, eller tyder dens reaktioner på at den (kun) bliver en udmærket familiehund?

Man kan indvende, at det nok vil være vanskeligt som kunde i en kennel, at få lov at gennemspille hele det repertoire, men alligevel vil en hundekøber kunne få stort udbytte af at studere fremgangsmåden og de slutninger, hun drager af observationerne. Jeg kan sige, at hvis jeg havde læst den bog i tide, ville jeg for mange år siden ikke have valgt lige den tyske ruhårshvalp, der sluppet løs sammen med hele kullet straks styrtede af sted fra de andre hvalpe for at undersøge alle omgivelserne – jeg tog den for en fint initiativrig og driftig hund, og det blev den. Faktisk blev den, hvad mine jagtkammerater på Midsjælland kaldte »noget vidtløftig« – den blev svær at styre på flere tønder land.

Bogen er spækket med konkrete råd og vejledninger også med hensyn til mange af de problemer, der kan være ved selve afretningen af hunde.